

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.III.20.830/2013/5. szám

A Kúria Dr. Kicska Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek Dr. Szabó József ügyvéd által képviselt alperes ellen - mely perbe alperes pernyertessége érdekében Dr. Papp Dezső ügyvéd által képviselt beavatkozott - kártérítés megfizetése iránt a Szolnoki Városi Bíróságon 9. P. 22.581/2011. számon indított és a Szolnoki Törvényszék 7. Pf. 21.127/2012/8. számú ítéletével elbírált perben a felperes 41. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelme folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek és az alperesi beavatkozónak 15 nap alatt fizessen meg fejenként 20.000 (Húszezer)- 20.000 (Húszezer) Ft felülvizsgálati költséget és az államnak külön felhívásra térítsen meg 150.000 (Egyszázötvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperest az alperes németjuhász fajtájú kutyaja megtámadta, miközben a felperes az alperes szomszédos házához ment, hogy értesítse az alperest: a kutya szabadon van. A felperes az alperes értesítését azért tartotta szükségesnek, mert tudott róla, hogy a kutya agresszív természetű, máskor már támadott meg embert. A felperest, akit a kutya támadására már felkészülve a támadás elhárítására egy másfél méteres lécet tartott a kezében, a kutya letéperte és több helyen megharapta. A harapások következtében a felperesnek a jobb oldali tarkócsontján és a bal arcfelén kisebb hámoshorzsolásos seb, a jobb kézfején több mély seb, a bal comb elülső részét ért harapás következtében pedig tályogképződéssel járó bevérzéses sérülés keletkezett. A tályogot leszívták, de újra telítődött, ezért műtéti feltáráására került sor. A felperes súlyosabb sérülése nem gyógyultak maradéktalanul: a jobb kéz szorító ereje csökkent, a hüvelykujj mozgásai minden irányban 50 %-ban beszűkültek, mindez 15 %-os munkaképesség-csökkenést eredményezett. A bal comb elülső felszínén lévő műtéti heg és a bal

járomcsont alatt húzóódó alig látható világos hegnyomok csak esztétikai károsodások. A kutyatámadás pszichés következményekkel is járt, azok azonban nem érték el a poszttraumás stresszbetegség szintjét. A jobb kéz sérülése akadályozza a felperest a nagyobb szorító erőt igénylő munkák végzésében. A kerti és háztartási munkákat csak ereje megfeszítésével képes elvégezni. Az alperes háztartási biztosítása alapján az alperesi beavatkozó 400.000 Ft-ot fizetett a felperesnek nem vagyoni kártérítés címén.

A felperes keresetében további 2.600.000 Ft nem vagyoni kártérítés 2009. április 10-től járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a károsodásában maga is felróhatóan közrehatott, ami egyenlő arányú kármegosztást indokol. Figyelemmel a felperes önhibájára beavatkozótól már megkapott kártérítés a felperes nem vagyoni sérelmeinek ellentételezésére elegendő

Az elsőfokú bíróság a keresetnek részben helyt adva az alperest 350.000 Ft és annak 2009. április 10-től járó kamatai megfizetésére kötelezte. Egyenlő arányú kármegosztást tartott indokoltnak, arra tekintettel, hogy a felperes nem tanúsított kellően megfontolt magatartást, amikor védett helyzetét feladva kiment az utcára, bár tudta, hogy az alperes kutyája veszélyes, mert máskor is támadott meg már embereket. A felperes terhére értékelte azt is, hogy a felperes léccel hadonászott, ami támadásra ingerelte a kutyát. A nem vagyoni kártérítés mértékének megállapításánál a felperes javára vette figyelembe, hogy a felperes ugyan elvégzi mindazokat a kerti és háztartási munkákat, melyeket korábban is elvégzett, mindezt azonban erejének rendkívüli megfeszítésével teszi.

A felperes fellebbezése folytán meghozott jogerős ítéletével a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és a marasztalási összeget 1.100.000 Ft-ra és kamataira felemelte.

A jogerős ítélet indokolása szerint az alperest mint állattartót a Ptk. 351. §-ának (1) bekezdése értelmében a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételek szerint terheli a kártérítési felelősség. Az alperes a kártérítési felelősség alól akkor szabadulhatott volna, ha bizonyítja, hogy a kutya tartása során úgy járt el, ahogy az általában elvárható. Az alperes azonban nemhogy kimentésre alkalmas tényeket nem igazolt, de bizonyítottan súlyosan gondatlanul járt el, mert a kutyát nem tartotta megkötve, annak ellenére, hogy az az udvar hézagos kerítésén közterületre kijuthatott. A felperes közrehatását az elsőfokú bíróság az indokoltnál nagyobb súllyal értékelte. A felperesnek nem kellett számolnia azzal, hogy a kutya előbb ér haza, mint ahogy ő az alperes házától visszatérne a saját házába. Nem róható az sem a

felperes terhére, hogy felkészülve a kutya esetleges támadására léccel a kezében indult el az alperes házához. Az pedig nem bizonyított, hogy a felperes léccel való hadonászása váltotta ki a kutya támadását. Kifejtette, hogy nem vagyoni kártérítés esetén a kárviselési arányokat nem lehet számszerűen kifejezni, mert „nincs olyan összegszerűen megállapítható kár, amelynek egy része a károsultra lenne hárítható”. A károsulti önhibát azonban a nem vagyoni kártérítés mértékének meghatározásánál is figyelembe kell venni. Ha a károsult a károsodásában közrehatott, a Ptk.340. § -ának (1)bekezdésére figyelemmel számára „csökkentett mértékű kompenzáció állapítható meg”. Mérlegelve a felek magatartását, a felperesi közrehatás kisebb súlyát, a felperest ért nem vagyoni hátrányok kiegyenlítésére 1.500.000 Ft alkalmas, amelyből a felperes 400.000 Ft-ot az alperes beavatkozótól már megkapott, így az alperest a különbözetben kellett marasztalni.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a marasztalási összeg 2.600.000 Ft-ra való felemelését kérte. Arra hivatkozott, hogy őt kármegosztásra okot adó önhiba nem terheli. Hangsúlyozta, hogy a pszichés károsodását a másodfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe.

Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

Az alperes előadta, hogy a felperesnek számolnia kellett és számolt is a kutyatámadás lehetőségével, hiszen ezért vette magához a tetőléc darabot, hogy szükség esetén azzal védekezni tudjon.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes felróhatóan járt el amikor az udvarát elhagyta és az elszabadult eb területére ment. Iratellenesnek tartotta a másodfokú bíróságnak azt a ténymegállapítását, hogy a felperes által készített helyszínrajz ismeretében a felperesnek nem kellett számolnia azzal, hogy a kutya hamarabb ér haza, mint ahogy ő az alperes házától visszatérne a saját házába. A helyszínrajzból megállapíthatóan ugyanis a felperesnél nyilvánvalóan gyorsabb kutyanak 70 métert kellett megtennie a kapubejáratáig, míg a felperesnek eddig és vissza kétszer 50 méter út megtételére volt szüksége.

Mind az alperes, mind az alperesi beavatkozó hivatkozott arra, hogy a beszerzett pszichológus szakértői vélemény szerint a felperest pszichés károsodás nem érte, ezért a nem vagyoni kártérítés megállapításánál pszichés sérelmet nem lehetett figyelembe venni.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát csak jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) és (2) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet az abban megállapított tényállás alapján, a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A jogerős ítéletben megállapított tényállástól csak az esetben térhet el, ha ezt a jogerős ítéletet hozó bíróság a bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésénél, ellentmondásos következtetéssel állapította meg, vagy ha az az iratok tartalmával ellentétes.

Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a károsodásában felróhatóan maga is közrehatott. A másodfokú bíróság mindazt amit az elsőfokú bíróság károsulti önhibának minősített, nem tartott felróhatónak, ennek ellenére mégis megállapított károsulti közrehatást, anélkül, hogy megjelölte volna: mi volt az a vétkes felperesi magatartás, ami az alperes kártérítési kötelezettségét részben kizárta.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes szükségtelenül tette magát ki veszélynek azzal, hogy a védett udvarát elhagyta. Az alperes szabadon lévő kutya közvetlen veszélyt sem a felperesre, sem másra nem jelentett. A felperesnek azzal azonban számolnia kellett és számolt is, hogy ha az alperes házához megy a kutya megtámadhatja, ezért vette magához a lécet. Valóban iratellenesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperesnek nem kellett tartania a kutyával való találkozástól, amíg az udvarán kívül tartózkodik, az iratellenes ténymegállapítást az alperes alappal kifogásolta. Azt azonban helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperes káráért döntő mértékben az alperest terheli felelősség. A perbeli kéreletnek a kártérítési felelősség nyomatékosan figyelembe vehető oka az volt, hogy az alperes kutya az alperes udvarából kijuthatott és felügyelet nélkül kóborolt. A felperes felróható közrehatása ehhez képest valóban lényegesen kisebb súlyú. A nem vagyoni kártérítés összegét a másodfokú bíróság helyes mérlegeléssel állapította meg, a jogerős ítéletben megállapítottól eltérő összegű nem vagyoni kártérítés megállapítására a Kúria nem látott okot s ezért a jogerős ítélet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati költségét és a 6/1986(VI.26.) IM számú rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket megfizetni.

Budapest, 2013. október 30.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke Dr. Szűcs József s.k. előadó
bíró Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő